

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1878-11-17)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1878-11-17)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 99. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000068.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

(Modtaget 17. Novbr. 1878.)

Kære Hegel, min allerkæreste væn, min rådsnilde papa, min forsigtige samvittighed, min plage-ånd, min søde hjælp — tak for sist! Dit hus dufter i min erindring af hygge og sundhed, jeg ser hundrede hæsteben og sporer, bare jeg tænker på det, stundom drømmer jeg, at jeg ligger i en marmorkrybbe og spiser havre i en skildpadde-suppe, tygger på et bidsel af hvede-tvebakker, at jeg sover i en sadel æller spadserer på et gulve-tæppe, som ved nærmere æftersyn er hør, — kort, dine hæstebetvingende børns lidenskab er gået i mig, jeg er i mine drømme, siden jeg sov under så megen hæste-larm, bleven en centaur, men som befinder sig overmåde væl i sin firbenethed.

7*

s. 100Jeg har aldrig nogetsteds befunnet mig mere væl. Din stoute søn knægger omkring mig ænnu, din datter ser på mig med sine blide store øjne, som var hun forskrækket over, at hun ikke kunde finne på ænnu mere godt at gøre mig, Larsen følger som et dæmpet piano-akkompagnement alt, som hænder, og du står og ler af min dig ufattelige dumhed, når jeg ikke kan inse, at jeg skal sælge min gård, — I er omkring mig som en vælgørende varme, og den lille kommer og giver mig hånden. Og så begynner atter hæste-benene at sparke, fire engelske ladys kaster fra sadelen kysse æfter mig, der faller sporer ned over mig, bare jeg hejser mit gardin, og Jakobs rytter-hat uden side-skygger gør kaprioler over min tunge hat som over en Wiener-vogn.

Forrætninger! Man har hæller aldrig fred! Jeg kom igår (den trættende) til Kristiania, og idag forrætninger! Udaset af sælskaber m. m. svarer jeg: i sin nuværende skikkelse ønsker jeg ikke Systemet offentliggjort. Skriv trykning og papir af på mig. Jeg har båret på mangen dumhed, jeg kan bære den også. Vil du trykke den om med mine rættelser og så udgive den, — gjerne for mig! Jeg skal intet honorar have.

Nu vil jeg udgive »Maria Stuart« uden rættelser. Den har her atter gjort stor lykke. Kære væn, fortiden kan jeg ikke tage på mig med-ansvar i noget redaktionsskab. Min økonomi siger: skriv! — Men bed Drachmann ællei Ibsen.

Dette i allerstørste hast. Din innerlig innerlig hengivne
Bjørn.